

50 tỷ và 18.000 m² đất

TS. NGUYỄN TRỌNG

Theo Chủ tịch UBND thành phố Hà Nội Nguyễn Thế Thảo, những ngày qua, thành phố đã nhận được nhiều ý kiến khác nhau của cộng đồng dân cư, dư luận xã hội,

giới chuyên môn đối với việc chuẩn bị triển khai hạng mục “5 cổng chào” với tổng kinh phí khoảng 50 tỷ đồng và quỹ đất khoảng 18.000 m² phục vụ chương trình đại lễ 1000 năm Thăng Long. Có ý kiến cho rằng cổng chào là cần thiết để tạo điểm nhấn, tăng thêm không khí vui tươi, khích lệ lòng tự hào của thủ đô. Có ý kiến cho rằng làm cổng chào chưa cần thiết, lãng phí và nên dành kinh phí cho những vấn đề thiết thực và cấp bách hơn. Thời gian đến đại lễ còn quá ngắn (chỉ khoảng 3 tháng), khó tìm được sự đồng thuận để làm và nếu cứ cố làm thì khó tìm được phương án tốt. Vì vậy lãnh đạo Hà Nội đã trình Thủ tướng cho phép không xây dựng 5 cổng chào nói trên. Theo thông tin trên báo chí thì việc xây dựng 5 cổng chào lãnh đạo Hà Nội đã trình Thủ tướng và được chấp thuận từ 2008.

Thông tin trên làm ta suy nghĩ không ít. Không trở lại chuyện đất và tiền,

chuyện lãng phí hay hiệu quả, những chuyện đã được nói đến nhiều. Khi thông tin về việc UBND Hà Nội xin phép Thủ tướng cho hủy hạng mục này được loan báo, cơ quan tôi xôn xao. Có vài người tâm đắc với ý cho rằng lãnh đạo Hà Nội có tính kỷ luật cao. Cấp trên (Thủ tướng) đã giao nhiệm vụ (dựng 5 cổng chào), nay xét thấy không thể thực hiện (vì không được sự đồng thuận và cũng không còn thời gian để kịp làm chu đáo) thì đã xin phép được thôi không làm việc đó nữa, chứ không tự động dừng việc này. Nhưng số người bình phẩm chuyện này với ý phê phán thì là số đông. Họ mổ xẻ thông tin trên từ nhiều góc độ.

Đơn giản nhất là câu hỏi: vì sao một nhiệm vụ được giao từ 2008, những 2 năm trước đại lễ mà vài tháng cuối cùng mới đem ra bàn bạc để thực hiện? Có lẽ người lãnh đạo nào cũng khó có thể hài lòng với cấp dưới của

Hồ Hoàn Kiếm – nơi hội tụ linh thiêng của Hà Nội.

Cầu Long Biên hơn 100 năm tuổi

minh bởi cách triển khai công việc được giao theo kiểu ... “nước đến chân mới nhảy” như vậy. Có lẽ nếu mọi thông tin là xác thực ắt là Thủ tướng không thể không phiền lòng. Hơn thế nữa, Hà Nội lại đã trình Thủ tướng duyệt một việc mà thực tế cho thấy ít người đồng tình, điều mà có lẽ Hà Nội không nghĩ tới. Hơn thế nữa, chúng ta cũng còn nhớ, khoảng bảy, tám năm trước, Hội Kiến trúc sư đã mở một cuộc thi thiết kế cửa ô phía Nam thành phố rồi long trọng chuyển kết quả cho những người trách nhiệm của Hà Nội nghiên cứu xem xét để sử dụng. Có thể các vị đã quên những kết quả nghiêm túc này (?).

Vài người khác thì phân tích sâu hơn và nói rằng: việc dựng 5 cổng chào có lẽ có ghi trong một kế hoạch của Hà Nội trình Chính Phủ. Kế hoạch này có thể là được duyệt cả gói dưới dạng một văn bản cấp Chính Phủ, chẳng hạn một Quyết định, một Nghị quyết,... Chuyện như vậy diễn ra hàng ngày và là một trong những phương thức điều hành chung của mọi cấp. Tuy nhiên, có thể thấy có không ít nội dung trong nhiều văn bản của Chính phủ mà các Bộ, các địa phương thực hiện không chu đáo, thậm chí chẳng hề thực hiện. Không ít Quyết định đã đi vào quên lãng một phần hoặc toàn bộ. Vậy

tại sao kỳ này lãnh đạo Hà Nội lại nghiêm túc đến vậy? Rất nhiều lời bàn xung quanh lý do của sự việc mà nhiều người cho rằng lãnh đạo Hà Nội nghiêm túc một cách có vẻ ít nhiều bất thường này. Phần lớn cho rằng đây là một cách rút danh dự cho lãnh đạo Hà Nội. Tuy nhiên nhiều người lại không đồng tình cách làm để mọi người hiểu rằng việc này, một việc khó được đồng ý của người dân hưởng ứng, do Thủ tướng giao! Nếu thay vì nêu vấn đề xin phép Thủ tướng thôi không làm 5 cổng chào mà lãnh đạo Hà Nội nhận thiếu sót trước nhân dân (cũng chính là trước Thủ tướng) là đã chưa thực sự nghiêm túc chuẩn bị cho công việc này ngay từ suy nghĩ ban đầu cho đến việc định triển khai quá gấp gáp vào những ngày cận kề đại lễ thì sẽ được mọi người thông cảm hơn. Có thể với lãnh đạo Hà Nội thì công trình này không lớn vì chỉ 50 tỷ và 18.000 m² đất, nhưng với người dân cả nước và nhất là với người Hà Nội thì nó rất lớn xét trên mọi góc độ. Chính vì vậy mà nhiều người đã lên tiếng.

Dù sao, chúng ta cũng mừng vì một chủ trương chưa thật chín muồi, một chủ trương tuy không thật lớn về tiền bạc, nhưng rất lớn về văn hóa đã được lãnh đạo Hà Nội tiếp thu ý kiến nhân dân và cho rút lại. Mỗi việc quan trọng khi có ý kiến người dân dân bao giờ cũng mang lại lợi ích to lớn. □

